

i Krigsministeriet, og saa snart man var bleven færdig med Manuscriptet, blev det givet i Trykkeriet, og det er først for 5 å 6 Dage siden, at jeg læste første Correctur derpaa. Jeg troer ikke, at man kan bebrejde Krigsministeriet, at denne Fremstilling ikke tidligere er kommen det ærede Udvalg ihænde; Dplysningerne vare ikke tilstede i den Form, at de med nogen Nytte kunde meddeles Udvalget. — Jeg maa vedblivende være af en anden Mening end den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn om, at det, at man ikke har villet udsætte Afgjørelsen af disse Bygningers Nedrivelse vil kunne påføre Statskassen noget Tab. Der er kun Spørgsmaal om ganske enkelte Bygninger, og jeg tvivler meget paa, at der, naar denne Sag er endelig afluttet, vil blive reist nogensomhelst Klage eller Rets sag fra de påagjældende Exproprierede eller til Nedrivning Tvungne, fordi man ikke har tagtaget Formen. — Naturligvis saalænge Sagen er under Forhandling, og man troer at kunne opnaae fordeelagtigere Billaar, er det jo mennekeligt, at man søger at fremsføre sine Klager med saa megen Kraft og Stykke, som muligt, men senere, naar Sagen er tilendebragt, veier og prøver man, hvad der er flest og foregaaet, ganske anderledes usigtigt, inden man strider til Sags Anlæg mod Regjeringen. Det indrede mig at høre, at den ærede Følfethingsmand fremsatte den Formodning, at Regjeringen, Krigsministeren havde brugt en rigoreus eller — jeg troer endog, at han sagde — inhuman Fremgangsmaade mod de påagjældende Grundetere. Han formodede, at Krigsministeriet havde en vis Trang til at faae Penge ind, for at faae nogle Udgifter dækkede, men dette er en Misforstaaelse, thi de Penge, der komme ind, vandre ind i Finantshovedkassen, og de komme da ikke derfra til Krigsministeriet med en saadan Lethed; jeg troer derfor ikke, at Krigsministeriet, enten under den nuværende eller under den foregaaende Finantsminister, kunde have Udfigt til ad denne Vej at faae Penge. — Sagen med Hensyn til Foritagelsen af den Hveronke Bygning troer jeg man finde sin endelige Afgjørelse ved Domstolene, saa at der neppe kan være Spørgsmaal om at henvise den til Krigsministeriet. Den Vej, at

faae en Afgjørelse efter Villighedshensyn, har det vedkommende Bo affaaeret sig selv, hvortilmod jeg skal være meget villig til at gjøre, hvad der staar i min Magt, for at den Godtgjørelse, som Blomstermaler Hansen troer sig berettiget til, kan tilflyde ham saa tidligt som muligt. Naar et Andragende derom efter en saa udførlig Debat bliver henviist til Krigsministerens Afgjørelse, og man har et saadant Grundlag for Godtgjørelsens Størrelse som det, der er tilstede i den foretagne Taxation, vil jeg slet ikke have nogen Betænktheds ved at søge at faae Finantsministeren til at gaae ind paa, at Beløbet udbetales ham, mod at Bemyndigelsen senere gives paa Til lægsbevillingsloven.

Maasløff: Af Hensyn til at Tiden er saa langt fremrykket, at jeg ikke tør vente mig taalmodig Opmærksomhed fra de ærede Medlemmers Side, skal jeg fatte mig saa kort som mulig overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Bille). Navnlig naar han mener, at jeg ikke vil faae nogen Tak, hverken nu eller i Fremtiden for den Maade, hvorpaa Lobben er gennemført, skal jeg udtale den Mistælsse, at den vil blive anerkjendt for at have været hensynsfuld, human og retfærdig, og jeg er overbevist om, at hvis man havde villet følge det ærede Medlems Anviisninger til forskellige Tider, vilde man være kommen til et fuldstændigt Uføre, da vilde man have taget Hensyn til visse enkelte Stiers Interesse og fuldstændig have tabt af Sigte det Heles Tav, som var at fikre en hensigtsmæssig og regelmæssig Bebyggelse. Det var umuligt med de Hensyn, som det ærede Medlem til forskellige Tider har forlangt, at man skulde tage til individuelle Interesser, at gennemføre noget Ordentligt paa denne Maade. Jeg er overbevist om, at den allerstørste Deel af Løbs-eierne, som ere rolige, som ikke strige og straaale, er meget tilfreds, men der er nogle Enkelte, som træde frem og gjøre stort Spektakel og mene at opnaae Noget derved, og det er dem, hvis Interesser man ganske sikkert ikke har taget det Hensyn til, som det ærede Medlem ønskede. Det ærede Medlem har navnlig om-talt den Inhumanitet og Strengbed, hvormed